

BIOGRAFIA

Josep Palau i Fabre
(Barcelona, 1917-2008).

Poeta, narrador, assagista i dramaturg. És considerat un dels màxims experts internacionals sobre l'obra i la personalitat de Picasso, de les quals ha fet estudis que han estat traduïts a una desena de llengües.

Juga un paper important en la represa de la literatura catalana de postguerra com a creador i editor de la revista *Poesia* i organitzador de recitals.

Ha traduït obres de Rimbaud i de Balzac, entre d'altres. Ha recollit l'obra poètica a ***Poemes de l'alquimista***, i les proses sobre art i literatura a ***Quaderns de l'Alquimista***.

Ha estat guardonat, entre altres premis, amb la Creu de Sant Jordi (1989), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1999) i el Premi de la Crítica Serra d'Or d'obres completes (2006).

http://docs.google.com/Doc?id=dcwfpqnp_398g2vhx9ds

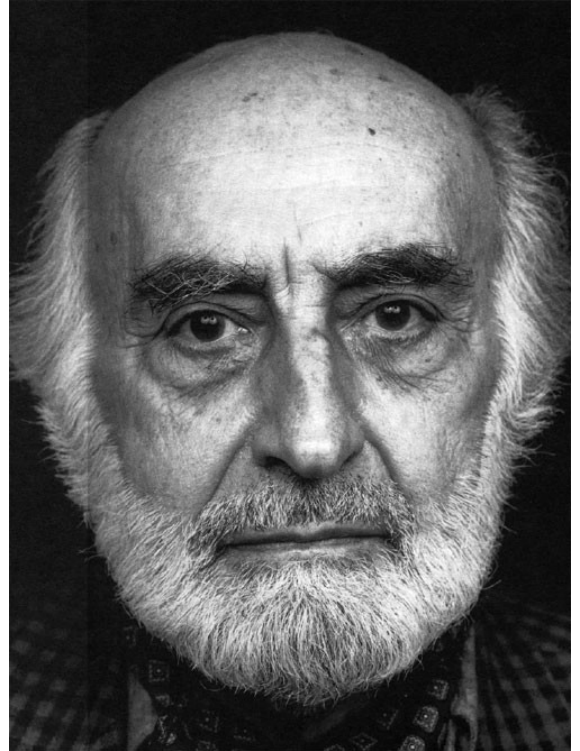
Jo em donaria a qui em volgués

Jo em donaria a qui em volgués,
com si ni jo me n'adonés,
d'aquest donar-me: com si ho fes
un jo de mi que m'ignorés.

Jo em donaria a qui es donés
a canvi meu per sempre més:
que res de mi no me'n quedés
en el no-meu que jo en rebés.

Jo em donaria per un bes,
per un de sol, però que besés
i del besat em desbesés.

Jo em donaria a qui em volgués,
com si ni jo me n'adonés:
com una almoina que se'm fes.

CAMA NUA

Voldria desteixir
la teva pell de seda
per fer-me'n un coixí
de somni, en la nit freda.

MISSIVA

T'escric amb llapis vermell, mots de foc;
parlo del bes i ja és besar-te un poc.

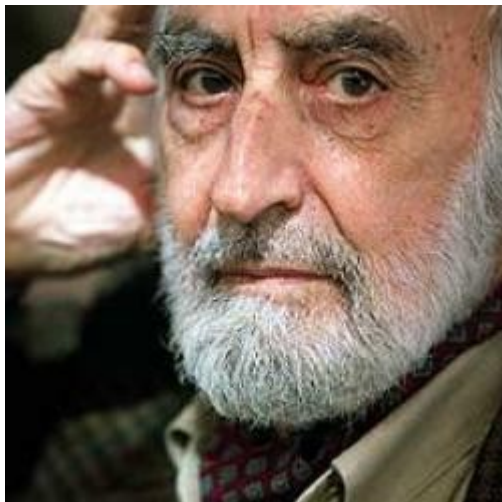
LA SABATA

He donat el cor a una dona barata.
Se'm podria a les mans. Qui l'hauria volgut?
En les escombraries una vella sabata
fa el mateix goig i sembla un tresor mig perdut.

Totes les noies fines que ronden a ma vora
no han tingut la virtut de donar-me el consol
que dóna una abraçada, puix que l'home no plora
pels ulls, plora pel sexe, i és amarg plorar sol.

Vull que ho sàpiguen bé les parentes i amigues:
Josep Palau no és àngel ni és un infant model.
Si tenien de mi una imatge bonica,
ara jo els n'ofereixo una de ben fidel.

No vull més ficcions al voltant de la vida.
Aquella mascarada ha durat massa temps.
Com que us angunieja que us mostri la ferida,
per això deixo encara la sabata en els fems.

L'estranger

- ¿De quin país és aquest estranger?
- No ho sé.
- ¿Com se diu?
- No ho sé.
- ¿Què fa? ¿Quina llengua parla?
- No ho sé.
- ¿Com us dieu, bon home?
- ...
- ¿De quin país veniu? ¿On aneu?
- Sóc d'aquí. Sóc estranger.

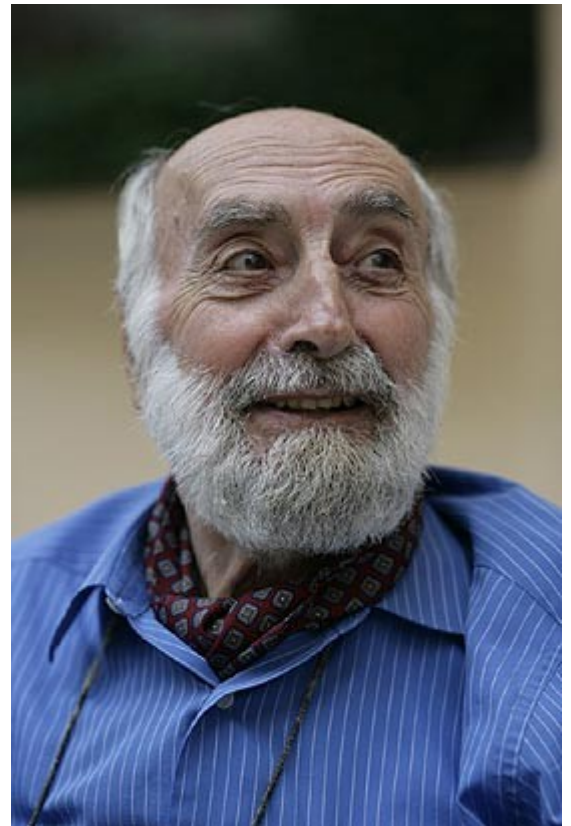
SENYERA 1942

Ets blava en el blau del mar
i verda enmig de l'arbreda,
teranyina matinal
i al vespre, color de cendra;
presonera al cor de tots
i dalt de la nau, la vela.
A tot arreu et veiem
ara que no et podem veure,
i la sang se'ns ha tornat
quatre vegades vermella.
Fes-te gran, fes-te ben gran,
que l'esperit ja ens voleia
i vivim sols esperant
la teva mà ben oberta.

Ombra d'Anna:

A Blanca

Passa al mà pels meus cabells, Anna,
passa-hi la mà.
Seré un infant als tes consells, Anna,
un ancià.
Mira la neu en el meu front, Anna,
i els desenganys.
Em pesa viure en aquest món, Anna:
ja tinc mil anys.
La flama viva que em consum, Anna,
no té repòs,
i no veig res perquè sóc llum, Anna,
visc sense cos.
Passa la mà pels meus cabells, Anna,
passa-hi la mà.
Sense dir res dóna'm consells, ara,
que estic cansat.

http://docs.google.com/Doc?id=dcwfpqnp_3935gnksdct